

eul_wid: tyc-ai

Ζώσιμος ὁ Πανοπολίτης · Zosimus of Panopolis

Zosimus's True Book of the Egyptian Sage and Divine Sabaoth

Βίβλος ἀληθῆς Σοφῆ Αἰγυπτίου καὶ θείου Ἑβραίων

Period: Ὀψιμαρχαία [Late Antique](#)
Dialect: Κοινὴ τεχνικὴ [Technical Koine](#)
Domain: Ἐπιστήμη [Science](#)
Format: Πραγματεία [Treatise](#)

¹ ΒΙΒΛΟΣ ΑΛΗΘΗΣ ΣΟΦΕ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΙΟΥ ΕΒΡΑΙΩΝ ΚΥΡΙΟΥ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΣΑΒΑΩΘ.

2.212 ΣΩΣΙΜΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ ΜΥΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΩΣ <Ο> ΤΗΣ ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΥ ΣΤΑΘΜΟΣ. — Ἀγαθοδαίμων· πέψον, ῥύου.

2.212 τὸν χρυσὸν, καὶ ἐπιβάλλεται ὁ χαλκός· καὶ γίνεται τὸ δίχυτον πέταλον Μαρίας, ἵνα πυρὸς καταβαφῆς ἐλαίῳ πίπτῃ <ἦ> μέλιτι, καὶ θραβαθῇ καὶ ἀναληφθεῖ ὑδράργυρος ὥσεί διὰ καμ <ἀτ> ου. Ὁ χαλκὸς πάλιν ἰὸς ἴσος συγχωνεύεσθαι τῷ χρυσῷ εἰς ὑδράργυρον σταθμοῦ. Καὶ ἡ Μαρὶ α· «Ὅποταν οὖν γένηται μάλαγμα καθ' ἑαυτὸ, ἢ δι' ὀξάλμης, καὶ πεφθῇ, συλλεῖται τῷ θείῳ, ἢ γοῦν αἰθάλη θείου, ἢ ληκυθίῳ, καὶ κηροτακίδι· καὶ ἐπίβαλε ἡ συλλεῖται καὶ βλέπε εἰ ἐτελείωσας· εἰ δὲ μὴ ἐτελείωσας ξανθῷ τινι ἰὸν ἡμῶν, ὃς ἦν μετὰ τοῦ προβαφίου, καὶ ὁποῖον χρυσὸν ἐστὶ τέλειον, ἵνα μὴ ξανθωθέντα αὐτόν· ἐπίβαλε πάλιν σὺν τῷ προβαφίῳ ἢ συλλεῖται <μετὰ> τραπέντος ἀργύρου, τοῦ κελοῦ ἀστράπτοντος, τοῦ ἰοῦ μέρος α', τοῦ ὤμοῦ μύσεως, προβαφίου, ὡς εἶπεν, χαλκοῦ τὸ μέρος λύει. Πέπτεται, κἂν γὰρ μὴ ἔχῃ ὑδράργυρον δεῖ πέπτειν, ὅτι πρὸ τοῦ πυρὸς οὐ βαφῇ· τὸ δὲ ἀπὸ τῶν ὑλῶν καθάρσιον, ἵνα δείξῃ ὅτι ἐστὶ καθαρὸν. [Πείραζε δὲ ἀπὸ τῶν ὑλῶν καθάρσιον, ἵνα δείξῃ ὅτι ἐστὶ καθαρὸν.] πείραζε δὲ ἡ καὶ χώνευε· ἂν ἔχῃς τὰς δύο ἀγωγὰς, καὶ τὴν Ἰουδαίων καὶ τοῦ ..., μὴ ὀκνήσῃ οὖν πειράζειν κατὰ μέρος πάντα οἷα ὑπεθέμην σοι. Οὐ γὰρ ἀμφιβολίας <αἰτία> ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις, ἀλλ' ἵνα σὺ πειράσῃς ἔσοι ἡ τύχη ἐνήλατός ἐστιν ἢ εἰς πάνυ εὐτυχής.

2.213 Ἐμπεσὼν εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα, οὐκ ἔστι ἔσοι ἀτυχής· ἀλλὰ γὰρ νικήσεις μεθόδῳ πενίαν, τὴν ἀνίατον νόσον, μάλιστα ἐὰν εὖ εἰσοὶ καὶ φροντίσης, διῶξον τοὺς κωλύτας, ὅτι διὰ τῶν μυρίων βίβλων, καλὸν λευκωθείς καὶ ξανθωθείς ὁ χαλκός, εἰς τὴν δίπλωσιν χύμεντος μόνον ἐστὶν ἐπιτήδειος, καὶ ἰωθῇ, καὶ διὰ μυρίων μεθοδευθῇ μόνον χύμεντός.

2.213 ἐστὶν ἀρμόδιος, ὁ δὲ χαλκὸς ἡμῶν, τουτέστιν τὸ πᾶν σύνθεμα· ὅπερ μὲν ἦν ἡ λημματικὴ (καὶ αὐτῇ αὐτοῖς ἐδήλωσαν), ἢ ἀπὸ αἰῶνος ζητούμενη καταβαφή, καὶ μὴ εὕρισκομένη εἰ μὴ ὧδε· Καὶ τίς ἡ αἰτία αὐτοῦ ἐπιτήδειος, ἐδήλωσα σοι περὶ τοῦ χαλκάνθου στίχον· λέγει ὅτι ὧδε καὶ ὁ χαλκὸς βάπτει, καὶ ὁ μόλυβδος, καὶ πᾶν τὸ δεκτικὸν τῆς βαφῆς.